

ders Amts 3die Valgkreds ogsaa talt en Del om forskellige Kreditformer, som det kunde ønskes, at disse Filialer dreve, navnlig Rembourskredit og Lombardlaan. Det ærede Medlem talte om, at naar man gjorde en Forretning paa Baltimore, maatte man gøre det gennem en eller anden Bank i Udlandet, jeg ved ikke, om det ærede Medlem nævnte bestemte Banker — skulle vi sige Hamborg, Bremen eller et andet Sted. Ja, det tror jeg, vi komme til alligevel, selv om det kunde tænkes, at Nationalbanken gaar ind paa den Form, hvad ingen seddeludstedende Bank i Verden gør. Nej, Sagen er, at de store Forretninger som den i Baltimore ganske simpelt forlange at faa Anvisning paa de store Forbindelser paa Verdenspladserne, og vi gaa sandelig ikke hen og faa København gjort til en Verdensplads og Nationalbanken i København til en Verdensbank, fordi vi paalægge den at benytte en eller anden bestemt Laaneform. Med Hensyn til Lombardlaan skal jeg gøre opmærksom paa, at Nationalbanken allerede nu driver Lombardlaan i betydelig Udstrækning baade ved Hovedkontoret og omkring ved Filialerne.

Alt i alt forekommer det mig altsaa, at der ikke kan nævnes Grunde, der er i den Grad overbevisende, at vi skulde give os til at tvinge Banken til at lægge Filialer ud; thi kunde der paavises Grunde til, at det vilde komme Befolkningen i større Stil til gode, tvivler jeg ikke om, at saa vilde ogsaa Nationalbankens Udvikling komme til at gaa den Vej, da Tanken har været fremme og er bleven diskuteret. Men naar Stillingen er saaledes, at vi ikke kunne se, og de Herre, som tro det, ikke ere enige om, at der kan indvindes nogen Fordel ad den Vej, forekommer der mig ingen Grund at være til at ofre noget betydeligt paa Filialer, som bestemt ville give Underskud, og jeg skal derfor endnu en Gang anbefale at stemme mod dette Ændringsforslag.

Birek: Den højtærede Justitsminister er ikke helt let at diskutere med, fordi han i nogle Retninger minder om en af Enevældens Konger, om hvem man sagde: Han har undertiden Grunde for det, han gør, men han siger det i hvert Fald ikke. Den højtærede Minister nøjes med at sige: Det vil jeg, det vil jeg ikke, og saa maa vi andre Stakler se at finde de Grunde, der muligvis diktere Ministerens Optræden. Jeg maa med Hensyn til de Æn-

dringer, jeg har tilladt mig at stille om en anden Form for Statens Andel i Udbyttet, hævde, at det, Spørgsmaalet for mig her har været og er, er ikke det, om Banken faar for lidt eller for meget, om vi ere gaaede Banken for nær eller ikke for nær. For dertil vil jeg sige: Vi have gjort begge Dele. Thi hvis Banken giver stort Udbytte, ere vi gaaede os selv for nær, og hvis Banken giver lille Udbytte, ere vi gaaede den for nær. Derfor ønskede jeg en Fordelingsmaade, der varierede netop efter, som Banken gav mere eller mindre. I det Tilfælde vilde vi komme til det Punkt, at hvis Banken gav meget, fik vi meget, og hvis Banken gav lidt, fik vi lidt. Det anser jeg for den naturlige og rigtige Maade. Men jeg vil gerne have Lov til i Udvalget endnu en Gang at kæmpe for hele dette Spørgsmaal, paa hvilken Maade vi skulle ordne Statens Andel, for jeg tror alligevel, der er nogen Stemning for, at Staten skal have Halvdelen, efter at Banken har faaet 6 pCt. mod til Gengæld at nedsætte Bankens Afgift noget, og jeg skal af den Grund tillade mig at tage Ændringsforslagene Nr. 2, 3, 4, 5, 6 og 7 tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene Nr. 2, 3, 4, 5, 6 og 7 ere tagne tilbage. Hvis ingen optager dem, ere de bortfaldne. (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Birek: Det ærede Medlems for Hornslet (N. P. Jensen) kom ind paa Nationalbankens Kurser og sagde, at de havde været oppe over 160 i 1895, og nu stode de kun i hundrede og nogle og fyrrer. Jeg maa da bede det ærede Medlem erindre, at vi tidligere i Diskussionen med Socialdemokraterne stode paa, at man ikke skulde se for meget paa det. Jeg maa derfor gøre den samme Bemærkning til det ærede Medlem. Det ærede Medlem vil sikkert erindre, at 1895 var et Aar, hvor vi havde begyndt at faa rigeligt med Penge, men endnu kun havde lidt Forretning, og i en Tid, hvor der er rigeligt med Penge og lidt med Forretninger, ville Kurserne paa fast forrentede Papirer og Papirer, der rangere med dem, altid være meget høje. Men i 1907 er det stik modsatte Tilfældet. Nu have vi relativt faa Penge og meget stor Efterspørgsel efter Penge. Under de Forhold ville fast forrentede Papirer og Papirer oppe i Nærheden af dem vise lavere Bevægelse. Jeg tror, at dette er tilstrækkeligt til at for-